

отъ сто и двадесетъ дни отъ предаванъето на рѣшеніето, а подиръ истеченіето на туй време (на този срокъ) са отхвърля.

Чл. 28.) Въ областитѣ, прозбытѣ за опроверганіе или за апелляция предъ Върховния Сѣвътъ на Правосѣдіето са предавать въ времето на реченния срокъ на Върховния Чиновникъ на мѣстното Началство, който ги възлага на мѣстното Апеллативно сѣдилище (*мезліши-темізи-хужукъ*), или на Търговското сѣдилище, за да са изпълнятъ означенитѣ въ 24-ия членъ формальности, и туй като стане, реченный Чиновникъ е длъженъ да ги испрати заедно съ приложенитѣ имъ изложенія и относительны документи съ първа поща до Министерството на Върховния Сѣвътъ на Правосѣдіето. Като са не изпълнятъ тѣзи формальности, реченный административны областны чиновники отхвърлятъ тѣзи прозбы, но въ противенъ случай считатъ сѣ отговорны както Началствата тѣй и сѣдилищата, ако отхвърлятъ за каква да е причина таквызи прозбы, за които напълно сѣ са изпълнили тѣзи условия.

Чл. 29.) Подиръ предаванъето на прозбата и подиръ изпълненіето на тѣзи формальности, просителтъ или неговтъ повѣренъ е длъженъ въ разстояніе на шестдесетъ дни найкъсно отъ свършванъето на опредѣления въ 27-ия членъ срокъ, да доде въ Цари-градъ за да присѣдствува на разыскванъето, и той щомъ доде длъженъ е да подаде прозба (*мюзек-керѣ*) на Министерството на Върховния Сѣвътъ на Правосѣдіето, за да са забѣлѣжи въ нарочната книга на писалището (*евракъ одасж*) деньтъ на неговото пристигванъе; въ противенъ случай прозбата му са отхвърля.

Чл. 30.) Когато са случи просителтъ въ разстояніето на горѣреченния срокъ да не може да доде въ Цари-градъ поради законны причины, или поради необходима нужда и слѣдъ като доде може да докаже туй, прозбата му не са отхвърля.

Чл. 31.) На подаваныйтѣ прозбы, записки и други документи на Върховния Сѣвътъ на Правосѣдіето са туря увеличителенъ нумеръ и са забѣлѣзва деньтъ на тѣхното предаванъе. А въ особенна книга у Писалището (*евракъ-одасж*) бсзъ от-